

Лабораторија за физику Институт за нуклеарне науке "Винча"

Утицај имплантације јона водоника на својства стакластог угљеника

Зоран Јовановић

DEPARTMAN ZA FIZIKU

Prirodno-matematički fakultet

05.03.2015 Novi Sad

Алотропске модификације угљеника

- Дијамант
- Графит
- Фулерени
- Угљеничне нанотубе
- Графен
- Аморфни угљеник

Стакласти угљеник (карбон)

Природни и синтетички материјали који се састоје углавном од атома угљеника и имају у основи структуру графита, или се бар састоје од дводимензионално уређених слојева угљеникових атома називамо *карбонима*

Структура стакластог угљеника

Sigradur-G

Својства

- Стабилан на високим температурама (у интерној атмосфери и вакууму, 3000 °С)
- Отпоран на корозију
- Непропустан за гасове и течности
- Неквашљив од стране растопа
- Изотропан
- Мала густина
- Отпоран на термо-шок
- Биокомпатибилан

Имплантација јона водоника

эбог високо-температурске стабилности, хемијске инертности
 озрачивање јонским снопом представља погодан начин модификације
 особина стакластог угљеника

 имплантација јона омогућава уношење хетеро-атома у структуру материјала, што уз различиту дубинску расподелу утиче на модификацију особина

 особине угљеничних материјала у многоме зависе од односа sp²/sp³ хибридизованих С-атома

• водоник има најдрастичнији утицај на однос sp²/sp³ хибридизованих Сатома

Интеракција јона са материјалом

Јон → пројектил Материјал → мета

Врсте интеракција:

- Нуклеарно расејање
- Електронско расејање (захват електрона мете од стране пројектила и обратно)
- Нуклеарне реакције

Ion Beam analysis RBS, ERDA, PIXE, PIGE, NRA, SIMS

Продирање јона у материјал

• **Rp** пројектовани домет

• **ΔRр** полуширина расподеле

О јонској имплантацији

Основни елементи сваког система за јонску имплатацију су:

- јонски извор
- убрзавајућа колона
- сепаратор маса
- комора за озрачивање мете

Шта нас интересује?

- механизам интеракције и издвајања водоника из стакластог угљеника озраченог протонима
- Процес хемисорпције водоника (на атомском нивоу)
- утицај имплантираних јона водоника на структурне, површинске и електрохемијске особине стакластог угљеника
- да се испитају електрохемијска својства система добијеног депозицијом платине на површину стакластог угљеника директним озрачивањем чвртог Pt-прекурсора снопом јона водоника

Десорпција водоника из стакластог угљеника озраченог протонским снопом

Карбонизација Т>450 °С

ТПД спектри су
снимљени
непосредно после
(SI) и један (S2),
четири (S3) и 30
дана (S4) након
озрачивања и
упоређени су са
нетретираним
стакластим
угљеником (S0)

Порекло Н2, Ни Н2О?

Орто-димер

Пара-димер

Hornekaer et al. Phys. Rev. Lett. **96** (2006) 156104

Т_{мах} ~ 420 К (пара димер) Т_{мах}~ 560 К (орто димер)

$$E_{des} = RT_{max} \ln \left[\frac{vT_{max}}{\beta} - 3.64\right]$$

Термална десорпција атомског водоника **E_{des}=1.11 eV (експ. вредност)** E_{des}=1.14 eV (дифузија, DFT) E_{des}= 1.05 – 1.20 eV (директна десорпција, DFT)

Tabela 3. Energija veze atomskog vodonika u različitim konfiguracijama na bazalnojravni i odgovarajuće pozicije pikova termalno desorbovanog molekulskog vodonika.

	Pozicija pika, T _m (K)	Energija veze (eV)		
Konfiguracija		Eksperiment (ovaj rad)	Eksperiment (Literatura)	Teorija (Literatura)
Para dimer	420	1.22	1.25 [189] ^a 1.28 [259] ^b	1.40 [189]
Ortho dimer	560	1.62	1.58 [189]	1.63 [189]
Kovalentno vezan <u> </u>	>1200	>3.6	4.52 [113]	5.03 [174]

^adesorpcija H₂ sa grafita

^bdesorpcija H₂ sa ugljeničnih nanotuba

Моделовање процеса озрачивања стакластог угљеника

- Кванто-хемијски опис
- Семи-емпиријски метод (АМ1)

Моделовање процеса озрачивања стакластог угљеника

- DFT vs семи-емпиријски метод (АМ1)
- АМ1 посебно параметризован за угљоводонике
- Идентификација одговарајуће молекулске структуре налик графену
- Критеријуми: енергија хемисорије, дужина С-Н везе, измештај С атома на коме се дешава хемисорпција Н атома

Молекулске структуре налик графену. Ознаке (g6, g7, ...) односе се на број шесточланих прстенова који чине одговарајућу молекулску структуру. Црним кругом означени су угљеникови атоми на којима се дешава адсорпција Н атома. ЕС означава елементарну ћелију где *а* представља дужину С-С везе.

Konfiguracija	Energija adsorpc	Defenence	
	Izračunate vrednosti	Literatura	Reference
Monomer	-0.59^{1}	-0.57	[179]
	-0.72^{2}	-0.67	[190],[238]
	-0.77^3	-0.71	[239]
	-0.82 ⁴	-0.82	[234]

Tabela 2. Adsorpcione energije monomera i dimera pri različitom stepenu relaksacije

samo ciljani C atom je relaksiran

² ciljani C atom i njegovi prvi najbliži susedi su relaksirani
³ dozvoljena je relaksacija do drugih najbližih suseda
⁴ dozvoljena je relaksacija do trećih najbližih suseda

Хемисорпција водоника – динамички приступ

Атом водоника, унапред задате кинетичке енергије, усмерен је ка циљаном атому угљеника (Т)

- Нормално на слој, 90°, стрелица 1
- Орто правац (О-Т), 60°, стрелица 2
- Пара правац (P-T), 60°, стрелица 3

Промена С-Н растојања током времена у зависности од почетне кинетичке енергије Н атома.

Први извод кривих вибрациног периода (т') за случај када је релаксација дозвољена само циљаном С атому (-□-) и циљаном С атому заједно са његовим првим суседима (- Δ -).

Vibracioni period (ps)

 E_{kin} (eV)

(orto pravac-hemisorpcija.avi) (orto pravac-rasejanje.avi)

Вибрациони период С-Н везе у функцији почетне кинетичке енергије Н атома који се приближава циљаном С атому дуж орто и пара правца под углом од 60°.

60° E_{para}=1.32 eV, E_{orto}=2.12 eV

Еb~0.2 eV (потенцијална баријера за хемисорпцију)

> Epara+Eb~1.25 eV Epara=1.22 eV (TPD, eksperiment)

Н₂ из орто правца

Eorto + Eb~1.65 eV Eorto=1.62 eV (TPD, eksperiment)

Вибрациони период С-Н везе у функцији почетне кинетичке енергије Н-атома који се приближава С атому у орто/пара позицији за случај када је на циљаном атому угљеника већ хемисорбован атом водоника.

Утицај имплантације водоника на физичкохемијска својства

Површина стакластог угљеника након озрачивања Н⁺ јонима при различитим флуенсима. Примењен флуенс је назначен у доњем десном углу у делу а, b и c.

Микроскопија атомских сила озрачених [2D(a2, b2, c2) и 3D (a3, b3, c3)] и неозрачених делова [2D (a1, b1, c1)] полиране површине стакластог угљеника. Примењен флуенс је назначен у доњем левом углу сегмената a3, b3 и c3. Уметнуте фотографије представљају капљице воде (8 µl) на површини стакластог угљеника.

Рамански спектри стакластог угљеника озраченог протонима енергије 15 кеV при различитим флуенсима

a) Положај максимума D и G пика у функцији примењеног флуенса. b) Однос интензитета D и G пика добијених након деконволуције раманског спектра.

a) ERDA спектри и b) профили концентрације водоника по дубини стакластог угљеника озраченог снопом 15 кеV Н⁺ јона при различитим флуенсима.

Цикловолтамограми нетретираног а) и протонима озраченог стакластог угљеника флуенсима b) 8×10¹⁶ cm⁻², c) 5×10¹⁷ cm⁻² и d) 2×10¹⁸ cm⁻² у деаерисаном 0.5 М раствору сумпорне киселине. Бројеви поред волтамограма показују број циклуса.

Депозиција платине из чврстог прекурсора помоћу снопа јона водоника

- Платина је најзаступљенији катализатор у нискотемпературским горивним ћелијама
- Висока цена
 смањење количине платине и повећање искоришћења
- 0.250 mg_{Pt} cm⁻² \rightarrow 0.05 mg_{Pt} cm⁻²
- Електродиспозиција, спатеровање, јонским снопом помогнута депозиција (eng. *IBAD*)
- У нашем случају, испитивано је како озрачивање снопом реактивних врста, Н⁺ и Н⁻, утиче на морфологију и електрокаталитичка својства

СЕМ микрографије платинских депозита добијених након редукције у b) H₂ и c) NaBH₄ и после озрачивања са d) H⁺ и e) H⁻ јонима. Морфологија Pt прекурсора пре третмана дата је у делу a).

Микрографије површине стакластог угљеника пре (а) и после озрачивања са H⁺ (b) и H⁻ јонима (c, d). Стакласти угљеник озрачен је флуенсом 5×10¹⁷ cm⁻².

Стабилни цикловолтамограми GC/Pt електрода у деаерисаним (N₂) растворима а) 0.05 М H₂SO₄ и б) 0.1 М КОН; брзина скенирања 50 mV s⁻¹

Tabela 4. Geometrijska površina platinskog depozita na staklastom ugljeniku (GP), odgovarajuća količina platine, realna površina određena ciklovoltametrijski (RP) i realna površina Pt katalizatora po jedinici mase (RPM).

elektroda	GP/cm^2	Količina Pt / mg cm ⁻²	RP^*/cm^2	RPM/m^2g^{-1}
GC/Pt-H ₂	0.129	0.271	4.91	1.81
$GC/Pt-H^+$	0.137	0.255	2.09	0.82
GC/Pt-NaBH ₄	0.132	0.265	20.83	7.86
GC/Pt-H ⁻	0.149	0.235	26.51	11.28

*normalizovano prema geometrijskoj površini od 1cm²

Анодни скенови GC-Pt електрода у кисеоником засићеном раствору а) 0.05 М H₂SO₄ и b) 0.1 М КОН у области потенцијала кинетички котролисане редукције кисеоника; брзина скенирања 5 mV s⁻¹

Закључак

- Теорија која објашњава формирање H₂ на самој површини монокристала графита услед хемисорпције ниско-енергетских атома водоника (0.2 eV), применљива је и на случај неуређене структуре стакластог угљеника и имплантације високо-енергетских H⁺ јона (15 кeV) дубоко испод површине материјала.
- АМ1 метод, у оквиру HyperChem-a, омогућава динамичко моделовање процеса озрачивања. Резултати рачуна АМ1 показују да хемисорпција атомског водоника зависи од кинетичке енергије Н атома, упадног угла и прилазног правца
- Постоји критични флуенс (2-5×10¹⁷ H⁺/cm²) при ком долази до најизраженијих промена физичкохемијских особина стакластог угљеника
- Озрачивање Н⁻ јонима представља нов начин редукције платинског прекурсора. Предности: врло развијена површина, одлична адхезија. Примена: горивне ћелије, припрема електрокатализатора са ултраниским количинама платине и других метала/легура

Mi Casa Es Su Casa

Др Зоран Лаушевић Др Ана Калијадис Др Зоран Јовановић

Питања?